

(av ymiskum orsökum), neyt meira ta harðu, ráu framförluna. Ein áhuga-verdur bólkur at hoyt meira til.

Og so kom síðsti bólkurin sum øll høvdu biðað eftir. Sjávlur hevði eg ikki hoyrt „Straight Ahead“ live fyrr, so eg var sera spentur...

At byrja við stillur, vakur instrumentalur tónleikur. Síðani tungur og væl svingandi Jørgen Dahl rockur. Hesinsami við snøggum hesthala og proffesionellum image.

Okkurt tekniskt óhap á pallinum, men tað gjørdi ikki mun.

Sera væl eydnaðist lagið „Jungle“ hjá ELO, sum av álvara mundi lyft taktið av knóranum. Gott spælt og væl sungi av Joe (einum nekara, ið kom sera væl frá upptráðkan síni), og Jørgin, sum telist millum okkara frægu lagsmíðir. Og tað hoyrdist í goða gamla hittinum „Komið øll við“, sum var ósvikaliga hæddarpunktið á konsertini. Og øll vóru við...

ein sera gott leygar-kvøld í Klaksvík og eitt tiltak so væl fyriskipað sum tað kann.

Ljóðgoðskan hjá Hans Andor, Jóhannis og Co. var tann frægasti eg havi hoyrt á eini føroyskari konsert.

Áhoyrarir fóru væl um høllina og tað gekk friðarligt fyri seg. Jú, tað kann sanniliga vera stuttligt í Klaksvík — tá tað hendir nakað...

Eyðun Nolsøe

*Lesið um
ítrótt í*

sosialinum